

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΡΗΤΡΑ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ ΜΕ ΡΗΤΡΑ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

2012 Π. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΑΡΜ 2012/1629)

Η διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ ως όπλο των δανειοληπτών των στεγαστικών δανείων.

Μελέτη της Παγώνας Σαρ.Παπαπαναγιώτου, Δικηγόρου Χαλκιδικής, Μ.Δ.Ε Αστικού, Αστικού Δικονομικού και Εργ

243 2015 Δ. ΛΑΔΑΣ Ε.ΜΟΥΝΤΑΛΑΣ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΗΔΙΚ 2015/169)

Η νομολογιακή αντιμετώπιση δανείων σε ελβετικό φράγκο.

Σχετ.Νομολ.: ΜΠΡΑΘ 617/2015, ΜΠΡΑΘ 1753/2015, ΜΠΡΑΘ 3285/2015 ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ.

Μελέτη του Δημητρίου Λαδά, Λέκτορα, Δικηγόρου, Δ.Ν. και του Ευσταθίου Μουνταλά, Ασκούμενου Δικηγόρου, δ

238 2015 Δ. ΣΠΥΡΑΚΟΣ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΔΕΕ 2015/825)

Δάνεια σε συνάλλαγμα και προστασία του οφειλέτη.

Μελέτη του Δημήτρη Σπυράκου, ΔΝ, Δικηγόρου, δημοσιευμένη στο ΔΕΕ 2015, 825.

239 2015 Ι. ΒΕΝΙΕΡΗΣ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΕΕΜΠΔ 2015/743)

Τα στεγαστικά δάνεια σε ελβετικό φράγκο - Ελεγχος της μηνιαίας δόσης του δανειολήπτη υπό το πρίσμα του

Σχετ.Νομολ.: ΑΠ 1219/2001.

Γνωμοδότηση του Ιάκωβου Βενιέρη, Λέκτορα Νομικής Αθηνών, δημοσιευμένη στην ΕΕΜΠΔ 2015, 743.

240 2015 Ι. ΜΑΡΚΟΥ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΙΔ 2015/65)

Οικονομικός και εμπορικός σκοπός της κοινοπραξίας.

Γνωμοδότηση του Ιωάννη Π. Μάρκου, Ομότ. Καθηγητή Εμπορικού Δικαίου του Οικονομικού Πανεπιστημίου

175 2016 Β. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ - ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ 2016/217)

Ο δανεισμός σε Ελβετικό Φράγκο και τα προβλήματα που προκάλεσε.

Μελέτη του Βασιλείου Παπαβασιλείου, Οικονομολόγου, Χρηματοοικονομικού Συμβούλου Επιχειρήσεων, MBA, δημ.

176 2016 Δ. ΛΙΑΠΠΗΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΧΡΙΔ 2016/241)

Τα δάνεια σε ελβετικό φράγκο. Η διαγραφόμενη από το ΔικΕΕ και την Οδηγία 2014/17/ΕΕ προσέγγιση και η κυμ.
Μελέτη του Δημήτρη Χ. Λιάππη, Αν. Καθηγητή Νομικής Σχολής Αθηνών, δημοσιευμένη στα ΧΡΙΔ 2016, 241.

177 2016 Σ. ΨΥΧΟΜΑΝΗΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΕΕΜΠΔ 2016/259)

Τα τραπεζικά δάνεια σε ελβετικά φράγκα- το πρόβλημα και η λύση του.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

A. Εισαγωγικά

B. Το ιστορικό

I. Οι δανειακές συμβάσεις

II. Οι κίνδυνοι συναλλάγματος και επιτοκίου

Γ. Γενικές νομικές αξιολογικές κρίσεις

I. Γενικές παρατηρήσεις

II. Ειδικότερες αναφορές - Συμπεράσματα

Δ. Η παραβίαση, ειδικά, των διατάξεων του ν. 2251/1994

I. Αθέμιτη εμπορική πρακτική

1. Ο προσδιορισμός της

2. Οι αξιώσεις των δανειοληπτών

II. Κατα(...) (Βλέπε περισσότερα)

178 2016 Δ. ΛΑΔΑΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ 2016/213)

Ζητήματα στεγαστικών δανείων τραπεζοϋπαλλήλων.

Μελέτη του Δημητρίου Λαδά, Λέκτορα Νομικής Αθηνών, Δικηγόρου, δημοσιευμένη στην ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ 2016, 213

125 2017 Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΔΕΕ 2017/33)

Το ορισμένο της ανακοπής σε υποθέσεις τραπεζικών δανείων με ελβετικό φράγκο.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

I. Οι λόγοι ανακοπής σε υποθέσεις τραπεζικών δανείων με ελβετικό φράγκο

II. Το ορισμένο γενικών λόγων ανακοπής

III. Το ορισμένο των ειδικών λόγων ανακοπής.

Σχετ.Νομολ.: ΑΠ 1356/2012.

Μελέτη του Χρήστου Τριανταφυλλίδη, ΔΝ, Πρωτοδίκη, Διδάσκοντας (ΠΔ 407/1980) στο Τμήμα Νομικής ΔΠΘ, δημ.

126 2017 Χ. ΧΑΣΑΠΗΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ 2017/35)

Δάνεια σε ελβετικό φράγκο. Μια συνοπτική αποτίμηση μέχρι σήμερα.

Σχετ.Νομολ.: ΠΠΡΑΘ 334/2016, ΤΡΕΦΘΡ 24/2017, ΠΠΡΞΑΝΘ 23/2014, ΤΡΕΦΘΡ 21/2017, ΠΠΡΑΛΕΞ 26/2015.

Μελέτη του Χρήστου Χασάπη, Δικηγόρου, ΔΝ, δημοσιευμένη στον ΣΥΝΗΓΟΡΟ 2017, 35.

127 2017 Α. ΜΠΩΛΟΣ - ANEY ΚΕΙΜΕΝΟΥ

(ΔΕΕ 2017/300)

Δάνεια σε ελβετικό φράγκο και συλλογική προστασία.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

I. Εισαγωγή

II. Συλλογική αγωγή και καταχρηστικές ρήτρες

III. Η άσκηση της εν στενή εννοία συλλογικής αγωγής από το "INKA/ΓΟΚΕ"

IV. Τα αποτελέσματα της απόφασης επί της συλλογικής αγωγής.

Σχετ.Νομολ.: ΠΠΡΑΘ 334/2016, ΑΠ 1219/2001.

Μελέτη του Αγγελου Π. Μπώλου, Επίκ. Καθηγητή Εμπορικού Δικαίου Παντείου Πανεπιστημίου, Δικηγόρου, δημοσίευση

128 2017 Α. ΚΟΥΛΟΡΙΔΑΣ - ANEY KEIMENOU

(ΔΕΕ 2017/1018)

Η τιτλοποίηση απαιτήσεων ως μηχανισμός διαχείρισης και αναχρηματοδότησης επιχειρηματικών και στεγαστικών και στεγαστικών δανείων

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

A. Εισαγωγή

B. Η τιτλοποίηση απαιτήσεων: έννοια - προηγούμενη πρακτική και νομοθετικό πλαίσιο

Γ. Επαναπροσδιορίζοντας τον ρόλο του μηχανισμού τιτλοποίησης απαιτήσεων

Δ. Απαιτούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις και βελτιώσεις - αντί επιλόγου.

Μελέτη του Αθανάσιου Στ. Κουλορίδα, Λέκτορα Δικαίου εταιριών και κεφαλαιαγοράς Οικονομικού Πανεπιστημίου

129 2017 Μ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ - ANEY KEIMENOU

(ΧΡΙΔ 2017/161)

Η ανατίμηση του ελβετικού φράγκου και η προστασία Ελλήνων δανειοληπτών.

Σχετ.Νομολ.: ΠΠΡΑΘ 334/2016.

Μελέτη του Μιχάλη Σταθόπουλου, δημοσιευμένη στα ΧΡΙΔ 2017, 161.

Υπαρξη επί του κειμένου των συμβάσεων αδιαφανούς και καταχρηστικού προδιατυπωμένου όρου για την αποπληρωμή του δανείου με βάση την κυμαινόμενη ισοτιμία ευρώ και ελβετικού φράγκου κατά τον χρόνο της καταβολής και όχι κατά τον χρόνο εκταμίευσης του ποσού των πιστώσεων (ΕφΠειρ 791/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΑλεξ 4/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Λόγοι ακυρότητας του σχετικού όρου της δανειακής συμβάσεως κατά τον ν. 2251/1994

Ελλιπής ενημέρωση εκ μέρους της δανείστριας Τράπεζας για τους συναλλαγματικούς κινδύνους από τον δανεισμό με ρήτρα ξένου νομίσματος Βλ. ΜονΕφΑθ 2319/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ)

Υπογραφή και παραλαβή προδιατυπωμένων συμβάσεων και επιστολών από τους δανειολήπτες δεν δύναται να θεωρηθεί πλήρης και ορθή εκτέλεση των προσυμβατικών υποχρεώσεων της εναγομένης Τράπεζας για επαρκή πληροφόρηση και ενημέρωση αυτών. Καταχρηστικότητα όρου των επίδικων συμβάσεων, ως αόριστου και ασαφούς, κι ως εκ τούτου ακυρότητα αυτού, ως προς το μέρος που ορίζει ότι η αποπληρωμή των επίδικων δανείων πρέπει να γίνει στο νόμισμα χορηγήσης (Πλειοψ. της ΠΠρΗρακλ 90/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Έλλειψη εξειδικευμένων νομικών γνώσεων από τον δανειολήπτη (ΜονΕφΘεσ 2613/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΕφΘράκης 110/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΕφΘεσ 2613/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΛαμίας 9/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΒεροίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Η ενημέρωση δεν έγινε από πιστοποιημένους υπαλλήλους της Τράπεζας (Βλ. ΜονΕφΑθ 2319/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Όμως

Η σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα δεν χαρακτηρίζεται επενδυτική, όταν η χρηματική ροή είναι από την Τράπεζα προς τον πελάτη κι επομένως δεν απαιτείται η ενημέρωση των συναλλασσομένων να περιλαμβάνει ειδικές πληροφορίες (ΕφΘράκης 185/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΕφΘεσ 1279/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΛαμίας 60/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΑθ 1588/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 5284/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Αντιθέτως : Πλειοψ. της ΕφΠειρ 791/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Αισχροκέρδεια, καταχρηστικότητα, αντίθεση στα χρηστά ήθη, εικονικότητα (ΕφΘεσ140/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΕφΘράκης 210/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΛαμίας 60/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΜΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Απάτη, πλάνη δανειολήπτη (ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Εικονικότητα (ΜΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Η δυσμενής εξέλιξη της ισοτιμίας των νομισμάτων εις βάρος του ευρώ με τη ραγδαία συναλλαγματική πτώση του έναντι του ελβετικού φράγκου αποτελούσε ενδεχόμενο που εμπεριεχόταν στην έννοια του συναλλακτικού κινδύνου που ανέλαβαν οι ενάγοντες εκκαλούντες και ως εκ τούτου δε μπορούσαν να θεωρηθούν εκ των υστέρων άκυροι οι σχετικοί όροι των συμβάσεων εξαιτίας της επιγενόμενης δυσμενούς μεταβολής των συνθηκών (ΕφΘεσ 1279/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΤρικ 15/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Η γενική οικονομική κρίση καθώς και η μεταβολή της συναλλαγματικής ισοτιμίας δεν αποτελούσαν γεγονότα έκτακτα και απρόβλεπτα (ΠΠρΛαμίας 28/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

η δε σταθερότητα της συναλλαγματικής ισοτιμίας **δεν αποτελούσε κοινό δικαιοπρακτικό θεμέλιο στο** οποίο στηρίχθηκε η συνομολόγηση του δανείου στο μέτρο που συμφωνήθηκε και η παροχή εμπράγματης ασφάλειας για την εξασφάλισή του (ΠΠρΛαμίας ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΤρικ 15/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Θεμελίωση του αγωγικού αιτήματος περί αναπροσαρμογής κατ'άρ. 388 ΑΚ σε περιστατικά που δεν ήταν απρόοπτα και δεν αποτελούσαν κοινό δικαιοπρακτικό θεμέλιο, που να αιτιολογούν τη ζητούμενη αναπροσαρμογή. Απορρίπτει την αγωγή (ΠΠρΛαμίας 60/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΜΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

288 ΑΚ (ΠΠρΘεσ 8963/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΜΠρΛαμίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Ο συναλλαγματικός κίνδυνος που έφερε ο ενάγων αποτελούσε φυσικό επακόλουθο της επιλογής του, η δε ρήτρα ξένου νομίσματος δεν προσκρούει a priori στα χρηστά ήθη (ΠΠρΑθ 1588/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΘεσ 8966/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Οι προσβαλλόμενοι με την αγωγή ΓΟΣ ήταν μεν σαφείς ως προς τη γραμματική τους διατύπωση, το γεγονός αυτό όμως δεν αρκούσε από μόνο του για τη διαπίστωση της εγκυρότητάς τους, καθώς υπήρχε αδιαφάνεια υπό την έννοια της αοριστίας ως προς τις οικονομικές συνέπειες της επίδικης ρήτρας της συναλλαγματικής ισοτιμίας ώστε να διαψευστούν οι τυπικές και δικαιολογημένες προσδοκίες κάθε μέσου δανειολήπτη ότι καταβάλλοντας τις συμφωνηθείσες δόσεις ανελλιπώς το ποσό της οφειλής θα μειώνεται και δε θα αυξάνεται λόγω μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας ευρώ και ελβετικού φράγκου. Παράλειψη της τράπεζας να υπομνήσει ρητώς στον ενάγοντα τον κίνδυνο της διακύμανσης της ισοτιμίας και να τον διαφωτίσει ως προς τις συνέπειες αυτές (ΠΠρΠειρ 1911/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

ΑΙΤΗΜΑ ΑΓΩΓΩΝ/ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αναπροσαρμόζει την παροχή για την πληρωμή του δανείου (ΜονΕφΑθ 407/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΜονΕφΘεσ 1663/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Συμπλήρωση των επίδικων συμβάσεων ως προς την αποπληρωμή σε ευρώ. Υποχρέωση της εναγόμενης να δεχθεί την αποπληρωμή των επίδικων δανείων σε εγχώριο νόμισμα και να υπολογίσει τις καταβολές σε ευρώ που έγιναν από την επίδοση της αγωγής και εντεύθεν και θα γίνουν στο μέλλον επί του ποσού του δανείου σε ευρώ όπως αυτό έχει διαμορφωθεί κατά τη στιγμή επίδοσης της αγωγής (Πλειοψ. της ΠΠρΗρακλ 90/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

ότι για κάθε αποπληρωμή δόσεως ή και του τυχόν ληξιπροθέσμου οφειλόμενου ποσού στο εξής θα εφαρμόζεται ως μόνη ρήτρα για την μετατροπή των οφειλομένων σε ελβετικά φράγκα ποσών σε ευρώ, η συναλλακτική ισοτιμία, 514833308, ήτοι ο μέσος όρος των τριών συναλλακτικών ισοτιμιών (1,5075-, 1,512 και β1, 524999925), που ήταν διαμορφωμένες και εφαρμόστηκαν κατά την εκάστοτε ημέρα της εκταμίευσης και πίστωσης στον υπ' αριθμ. 379/3726215 λογαριασμό της ενάγουσας (7.11.2008, 18.6.2009 και 1.9.2009 αντίστοιχα) των δανεισθέντων ποσών (60.000, 15.000 και 30.078,69 ευρώ) (ΕφΝαυπλ 457/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Ορθώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο θεώρησε άκυρο τον συγκεκριμένο προδιατυπωμένο όρο και διέταξε όπως οι εφεσίβλητοι οφείλουν να καταβάλλουν μηνιαίες δόσεις σε ευρώ και με βάση την ισοτιμία των δύο νομισμάτων κατά τον χρόνο εκταμίευσης των δανείων (Πλειοψ. της ΕφΠειρ 791/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΒεροίας 418/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Παραδεκτή η σωρευόμενη στο δικόγραφο της κύριας αγωγής αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμούσε η κύρια υπόθεση πλην όμως, απορριπτέα πρωτίστως ως μη νόμιμη επειδή **τυχόν παραδοχή της θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη, ικανοποίηση του επικαλούμενου ως ασφαλιστέου δικαιώματος των εναγόντων** (ΜΠρΒόλου 367/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΒεροίας 18/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Ασφαλιστικά μέτρα. Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης. Αίτηση προκειμένου να διαταχθεί η καθ' ής να αποδέχεται προσωρινά την καταβολή της δόσης με τη συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ - ελβετικού φράγκου που ίσχυε κατά την ημερομηνία εκταμίευσης του δανείου (ΜΠρΒόλου 367/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Διαρκής ενοχή. στιγμιαίες ενοχές στις οποίες ο συναλλαγματικός κίνδυνος δε λαμβάνεται καθόλου υπόψη και όχι σε διαρκείς ενοχές όπως το δάνειο που αποπληρώνεται εντός χρονικού διαστήματος πολλών ετών (ΠΠρΒόλου 54/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Περαιτέρω, κατά την προϊσχύσασα εξαιρετική νομισματική νομοθεσία και ειδικότερα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 11 εδ. β' ν. **5422/1932**, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 του ν.δ. της 14.7.1932 (που κυρώθηκε με τον ν. 5665/1932) και με το άρθρο 6 του α.ν. 800/1937, απαγορεύθηκε η συνομολόγηση υποχρεώσεων στην ημεδαπή, σε ξένο νόμισμα ή συνάλλαγμα, με δάνεια ή άλλες συμβάσεις, με εξαίρεση τα συναπτόμενα από τις Κτηματικές Τράπεζες, που εδρεύουν στην Ελλάδα ενυπόθηκα δάνεια, καθώς και τα δάνεια που αφορούν τη χρηματοδότηση του εισαγωγικού εμπορίου.

Κατά το άρθρο 4 α.ν. **362/1945**, κάθε δικαιοπραξία από την οποία πηγάζουν αξιώσεις ή υποχρεώσεις, για την καταβολή τιμήματος ή μισθώματος ή αμοιβής πάσης φύσεως, υπηρεσιών ή έργου υπέρ προσώπου διαμένοντος στην Ελλάδα, μπορεί να συνομολογείται μόνο σε δραχμές, η ρήτρα δε σε δικαιοπραξία, με την οποία συνομολογούνται αξιώσεις ή υποχρεώσεις σε ξένο νόμισμα ή συνάλλαγμα, είναι άκυρη. Στην περίπτωση αυτή το αρμόδιο δικαστήριο προσδιορίζει, κατά την κρίση αγαθού ανδρός, τη δίκαιη αντιπαροχή, η οποία όμως δεν μπορεί να είναι ανώτερη του ισάξιου σε δραχμές, του αναφερόμενου στη ρήτρα ποσού χρυσού, χρυσών νομισμάτων ή συναλλάγματος, επί τη βάση της νόμιμης τιμής αυτών, κατά την ημέρα της συνομολογήσεως της δικαιοπραξίας, εφόσον και το προκύπτουν έτσι, ποσό δραχμών, δεν θα θεωρείται υπέρογκο. Οι διατάξεις αυτές του α.ν. 362/1945 έχουν εφαρμογή, κατά διασταλτική ερμηνεία, σε κάθε δικαιοπραξία εν ζωή, με την οποία συνομολογούνται αξιώσεις και υποχρεώσεις σε χρυσό ή ξένο νόμισμα, επομένως δε και σε σύμβαση δανείου (ΑΠ 971/1996 ΕΕΝ 1998. 164).

Με την υπ' αριθ. 267/9.4.1953 ΠΥΣ (§ 7), όμως, θεσπίστηκε μερική εξαίρεση από τις ανωτέρω απαγορεύσεις. Ειδικότερα, με την ανωτέρω ΠΥΣ επιτράπηκε η κατάρτιση δανειακών συμβάσεων με ρήτρα ξένου νομίσματος (ΟΛΑΠ 21/1990 ΕλλΔνη 31. 811). Περαιτέρω, με την υπ' αριθ. 142/13.11.1978 ΠΥΣ εγκρίθηκε η κατά την υπ' αριθ. 187/19.10.1978 συνεδρίαση της Νομισματικής Επιτροπής (Υποεπιτροπής Πιστώσεων), ληφθείσα απόφαση, με την οποία επιτράπηκε η εκ μέρους των τραπεζών, χορήγηση πάσης φύσεως δανείων ή πιστώσεων σε ξένο νόμισμα, σε ημεδαπές ή αλλοδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις. Επακολούθησε η έκδοση της υπ' αριθ. 1976 της 19/25.9.1991 Πράξης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, στον οποίο, ας σημειωθεί, είχαν μεταβιβαστεί οι αρμοδιότητες της Νομισματικής Επιτροπής και των υποεπιτροπών της (άρθρο 1 ν. 1266/1982), με την οποία επιτράπηκε ο δανεισμός σε συνάλλαγμα, ιδιωτικών και δημοσίων επιχειρήσεων. Επιπλέον με την υπ' αριθ. 537/1993 Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, η οποία συμπλήρωσε την ΠΔ/ΤΕ 1976/19.9.1991, διευκρινίστηκε ότι επιτρεπόταν ο δανεισμός σε συνάλλαγμα, φυσικών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, από τις εμπορικές και κτηματικές τράπεζες, στο πλαίσιο

της πιο πάνω Πράξης, για την κατασκευή, επισκευή και αγορά ακινήτων στην Ελλάδα, που προορίζονται για ιδιόχρηση ως κατοικίες ή εκμετάλλευση. Τέλος, με την υπ' αριθ. 2325 της 2/11.8.1994 Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθ. 2342 της 24/29.11.1994 Πράξη του ίδιου και η οποία εκδόθηκε, στο πλαίσιο του π.δ. 96/1993 «Περί προσαρμογής της Ελληνικής νομοθεσίας, της διατάξεις της Οδηγίας αριθ. 88/361/ΕΟΚ και της Οδηγίας αριθ. 92/122/ΕΟΚ, σχετικά με την «κίνηση κεφαλαίων», περιορίστηκε ακόμη περισσότερο η αρχή της απαγόρευσης σύναψης τραπεζικών δανείων σε ξένο νόμισμα. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω ΠΔ/ΤΕ, επιτράπηκε χωρίς περιορισμούς, η χρηματοδότηση σε συνάλλαγμα, φυσικών και νομικών προσώπων. Μάλιστα, στο άρθρο 1 του πρώτου κεφαλαίου αυτής ορίζεται ότι «η διάρκεια, η τυχόν περίοδος ανανέωσης ή παράτασης των δανείων που συνάπτονται από την έναρξη ισχύος της παρούσας Πράξης, το επιτόκιο και οι λοιποί όροι καθορίζονται ελεύθερα μεταξύ των συναλλασσομένων μερών» (βλ. ΑΠ 2196/2009 ΧρΙΔ 2011. 105, ΕφΑθ 91/2004 ΔΕΕ 2004. 427).

Επακολούθησε ο ν. **2842/2000**, με τον οποίο αντικαταστάθηκε η δραχμή με το ευρώ, με την εισαγωγή του ως ενιαίου ευρωπαϊκού νομίσματος, σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, στο άρθρο 5 § 1 του ως άνω νόμου ορίστηκε ότι «1. Καταργούνται οι διατάξεις του ν. 362/1945, το άρθρο 2 του ν. 944/1946 και γενικά κάθε διάταξη που απαγορεύει τη συνολολόγηση απαιτήσεων και υποχρεώσεων στην Ελλάδα: α) σε συνάλλαγμα, χρυσό ή χρυσά νομίσματα, β) σε εγχώριο νόμισμα, εφόσον το ποσό των απαιτήσεων και υποχρεώσεων αφήνεται να προσδιοριστεί από την τιμή του συναλλάγματος, του χρυσού, χρυσών νομισμάτων ή του τιμαρίθμου». Έτσι, με την ανωτέρω διάταξη ουδεμία αμφιβολία υπάρχει, ως προς τη νομιμότητα της συνολολόγησης οποιοσδήποτε ενοχής σε ξένο νόμισμα (ΑΠ 2196/2009 ΧρΙΔ 2011. 105).

III. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις §§ 3 και 5 της προαναφερόμενης, υπ' αριθ. **2325/1994** Πράξης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας (όπως η § 3 αντικαταστάθηκε με την ΠΔΤΕ 2342/1994), «3. Το προϊόν του δανείου μπορεί να διατεθεί και απευθείας στο εξωτερικό μέσω της δανείστριας τράπεζας για τους σκοπούς που αναφέρονται στη δανειακή σύμβαση ή να κατατεθεί σε λογαριασμό συναλλάγματος στην εν λόγω τράπεζα. Οι τράπεζες στις οποίες τηρούνται οι ως άνω λογαριασμοί έχουν την υποχρέωση να διαβιβάζουν στη δανείστρια ή μεσολαβούσα τράπεζα, η οποία τηρεί το σχετικό φάκελο και έχει την ευθύνη της συναλλαγματικής εξυπηρέτησης του δανείου, τις βεβαιώσεις αγοράς συναλλάγματος, αφού προηγουμένως ακυρωθούν, στις οποίες οι τράπεζες θα αναγράφουν, κατά την έκδοσή τους, ότι το δραχμοποιούμενο συνάλλαγμα αφορά το δάνειο που έχει συναφθεί σύμφωνα με την παρούσα Πράξη καθώς και τα παραστατικά χρησιμοποίησης του δανείου... 5. ... Οι δανείστριες τράπεζες οφείλουν να τηρούν σε ειδικά κατά δάνειο φάκελο τα εξής δικαιολογητικά: α) Τις βεβαιώσεις αγοράς συναλλάγματος, αφού προηγουμένως ακυρωθούν, στις οποίες οι τράπεζες θα αναγράφουν, κατά την έκδοσή τους, ότι το δραχμοποιούμενο συνάλλαγμα αφορά το δάνειο που έχει συναφθεί σύμφωνα με την παρούσα Πράξη. β) ...».

Στην προκείμενη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες-σύζυγοι εκθέτουν ότι δυνάμει των δύο [2] ειδικότερα αναφερόμενων συμβάσεων τοκοχρεωλυτικών δανείων ποσού 100.000 και 42.000 ελβετικών φράγκων, που καταρτίστηκαν στην Πάτρα, στις 22.8.2007, μεταξύ αυτών [αιτούντων] της μεν πρώτης εξ αυτών [αιτούντων] ως δανειολήπτριας, του δε δεύτερου ως εγγυητή και της καθ' ης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας ως δανείστριας, χορηγήθηκε σε αυτούς δάνειο, με ευνοϊκό τότε επιτόκιο λόγω της κατά το χρόνο κατάρτισης τους ισχύουσας ισοτιμίας ευρώ-ελβετικού φράγκου, ποσού κατά την 30.7.2007 που η καθ' ης εκταμίευσε και κατέθεσε στον συνδεδεμένο με τα άνω δάνεια τραπεζικό λογαριασμό της πρώτης εξ αυτών [αιτούντων] ποσού 60.661,21 ευρώ για το πρώτο ως άνω δάνειο, και ποσού 25.477,71 ευρώ για το δεύτερο ως άνω δάνειο, ποσά που αντιστοιχούσαν σε όλο το κεφάλαιο των εν λόγω δανείων ελβετικών φράγκων αντίστοιχα, συνολικής διάρκειας 360 ημερών το καθένα, τα οποία έπρεπε να αποπληρωθούν σε μηνιαίες δόσεις με βάση την ισοτιμία μεταξύ ελβετικού φράγκου και ευρώ κατά το χρόνο πληρωμής κάθε δόσης. Ότι ήδη λόγω της μεταβολής της εν λόγω ισοτιμίας, λόγω της ανατίμησης του ελβετικού φράγκου και συνακόλουθα της διολίσθησης του ευρώ έναντι του τελευταίου [ελβετικού φράγκου] οι μηνιαίες δόσεις που οφείλουν να καταβάλουν στην καθ' ης έχουν αυξηθεί υπέρμετρα, όπως αντίστοιχα και το υπολειπόμενο οφειλόμενο κεφάλαιο με αποτέλεσμα οι αιτούντες να υφίστα-νται μεγάλη οικονομική ζημία και να υπάρχει μεγάλος κίνδυνος αδυναμίας τους να ανταποκριθούν στις συμβατικές τους υποχρεώσεις προς καταβολή των μηνιαίων δόσεων σε συνδυασμό με τη μελλοντική διεκδίκηση των απαιτήσεων της καθ' ης από τα ως άνω δάνεια. Ότι η εν λόγω ζημία τους οφείλεται, αφενός μεν στην ύπαρξη άκυρων όρων των δύο ως άνω συμβάσεων, όπως ειδικότερα αυτοί αναλύονται, αφετέρου δε στην παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της καθ' ης και δη των προστηθέντων αυτής οργάνων, υπαλλήλων στο υποκατάστημα Πατρών, οι οποίοι κατά τη σύναψη των επίδικων συμβάσεων δεν ήταν πιστοποιημένοι, δεν προέβησαν σε επαρκή και εξειδικευμένη ενημέρωση, ούτε σε παροχή ορθών συμβουλών περί των υποκρυπτόμενων κινδύνων του εν λόγω δανεισμού. Ότι ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πατρών, αυτοί [αιτούντες] έχουν ασκήσει την από 9.6.2015 (αριθ. εκθ. καταθ. 3203/4.11.2015) αγωγή τους, η συζήτηση της οποίας έχει προσδιοριστεί για τη δικάσιμο της 5.4.2016, το περιεχόμενο της οποίας [αγωγής] παραθέτουν αυτούσιο στην ένδικη αίτηση, με την οποία [αγωγή] ζητούν να αναγνωρισθεί ότι:

(α) ότι οι ειδικότερα αναφερόμενοι όροι των ενδίκων συμβάσεων είναι αόριστοι και ασαφείς και επομένως καταχρηστικοί και άκυροι και (β) ότι υποχρεούνται από της εκταμίευσης του κεφαλαίου των ενδίκων δανείων στις 30.8.2007 και εντεύθεν, όπως καταβάλουν στην εναγόμενη [και ήδη καθ' ης] τις μηνιαίες συμβατικές δόσεις των ενδίκων δανείων, σε ευρώ, με τη συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ/ελβετικού φράγκου, όπως αυτή καθορίστηκε κατά την εκταμίευση στις 30.8.2007 των ποσών των δανείων, που είναι 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα. Επικουρικώς:

(α) να αναγνωριστεί κατ' άρθρο 371 ΑΚ, ότι η ανωτέρω παροχή με τον τρόπο που προσδιορίζεται στους ίδιους ως άνω συμβατικούς όρους δεν έχει γίνει κατά δίκαιη κρίση και

(β) να προσδιοριστεί από το Δικαστήριο η παροχή αυτή αναγνωρίζοντας, ότι υποχρεούνται από της εκταμίευσης του κεφαλαίου των ενδίκων δανείων στις 30.8.2007 και εντεύθεν, όπως καταβάλουν στην εναγόμενη [και ήδη καθ' ης] τις μηνιαίες συμβατικές δόσεις των ενδίκων δανείων, σε ευρώ, με την συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ/ελβετικού φράγκου, όπως αυτή καθορίστηκε κατά την εκταμίευση στις 30.8.2007 των ποσών των δανείων, που είναι 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα.

Επικουρικώς

να αναπροσαρμοστεί κατ' άρθρο 388 ΑΚ η παροχή από τις ένδικες συμβάσεις και να οριστεί ότι οφείλουν από την επίδοση της παρούσας αγωγής και εντεύθεν να καταβάλλουν τις μηνιαίες δόσεις των ενδίκων δανείων σε ευρώ μετά από μετατροπή των ελβετικών φράγκων κάθε δόσης σε ευρώ με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα άλλως επικουρικώς με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,1799 ελβετικά φράγκα.

Επικουρικώς:

(α) να αναγνωριστεί ότι είναι αντίθετη στο άρθρο 281 ΑΚ και το άρθρο 288 ΑΚ η άσκηση εκ μέρους της εναγόμενης [και ήδη καθ' ης] των συμβατικών δικαιωμάτων της εκ των άρθρων 9 και 14 των ενδίκων συμβάσεων (

β) να οριστεί από το Δικαστήριο ότι οφείλουν από την επίδοση της ως άνω αγωγής και εντεύθεν να καταβάλλουν τις μηνιαίες δόσεις των ενδίκων δανείων σε ευρώ μετά από μετατροπή των ελβετικών φράγκων κάθε δόσης σε ευρώ με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα άλλως επικουρικώς με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,1799 ελβετικά φράγκα. Επικαλούμενοι ακολούθως οι αιτούντες, ότι πρόκειται να ευδοκιμήσει η ανωτέρω αγωγή τους, καθώς και ότι ήδη έχουν παραλείψει λόγω οικονομικής αδυναμίας την καταβολή δύο συνεχόμενων δόσεων των δανείων ήτοι αυτών των μηνών Απριλίου και Μαΐου 2015, που ήταν ληξιπρόθεσμες στις 30.4.2015 και 31.5.2015 αντίστοιχα, με αποτέλεσμα να υπάρχει καθημερινά ο κίνδυνος να καταγγείλει η καθ' ης τις ως άνω συμβάσεις δανείου κατ' εφαρμογή των συμβατικών όρων αυτών και ως εκ τούτου να υφίσταται **επικείμενος κίνδυνος δημιουργίας υπέρογκης και μη νόμιμης οφειλής, παράλληλα δε και κίνδυνος εκπλειστηριασμού της μοναδικής οικογενειακής κατοικίας τους συντρέχει δε και επείγουσα περίπτωση λόγω**

αδυναμίας αξιοπρεπούς επιβίωσης αυτών [αιτούντων] και των τέκνων τους, ζητούν να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα

και δη να ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση ώστε να υποχρεωθεί η καθ' ης να αποδέχεται προσωρινά και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 9.6.2015 αγωγής τους κατ' αυτής ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πατρών, την καταβολή από αυτούς [αιτούντες] των μηνιαίων δόσεων των δύο [2] ανωτέρω συμβάσεων ήτοι της υπ' αριθ. 4206760357/670/22.8.2007 σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου ποσού 100.000 ελβετικών φράγκων και της υπ' αριθ. 4206760357/670/22.8.2007 σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου ποσού 42.000 ελβετικών φράγκων, με τη συναλλαγματική ισοτιμία ελβετικού φράγκου με ευρώ, όπως αυτή καθορίσθηκε κατά την εκταμίευση στις 30.8.2007 των ποσών του κάθε δανείου και προσδιορίζεται σε 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα άλλως επικουρικώς με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,1199 ελβετικά φράγκα, με την απειλή χρηματική ποινής ποσού 3.000 ευρώ υπέρ αυτών [αιτούντων] για κάθε παράβαση του διατακτικού της απόφασης που θα εκδοθεί.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο προς εκδίκασή της (άρθρα 683 § 1 ΚΠολΔ, Ι. Κατράς «Σύστημα Ασφαλιστικών Μέτρων-Αναγκαστικής Εκτέλεσης-Διαταγών Πληρωμής και Απόδοσης», έκδ. 2009 § 86, Β1, σ. 420 και § 10, Α1, σ. 108, Τζίφρας, «Ασφαλιστικά Μέτρα», 4η εκδ. [1985], ΙΙ, σ. 294) κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των προαναφερόμενων άρθρων σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 69, 682 § 1 εδ. α', 731 και 732 και 947 § 1 ΚΠολΔ, όσα δε αντίθετα υποστηρίζει η καθ' ης είναι νόμω αβάσιμα.

Ειδικότερα όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των προαναφερόμενων άρθρων, το Δικαστήριο **μπορεί, ώσπου να εκδώσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης την τελεσίδικη ή οριστική δικαστική απόφασή του, να διατάξει την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, επιλέγοντας το κατά την κρίση του προσφορότερο ασφαλιστικό μέτρο και ειδικότερα να διατάξει σύμφωνα με τα άρθρα 731 και 732 ΚΠολΔ την προσωρινή ρύθμιση της απορρέουσας από τη διαρκή σύμβαση δανείου προκειμένου να εξακολουθήσει προσωρινά να βρίσκεται σε λειτουργία η διαρκής έννομη σχέση, με λήψη ασφαλιστικού μέτρου και δη την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης (ΚΠολΔ 731, 732) ώσπου να εκδοθεί στο πλαίσιο της κύριας δίκης η τελεσίδικη ή οριστική (διαπλαστική ή μη) δικαστική απόφαση, ενόψει του ότι η σύμβαση δανείου είναι διαρκής, καθόσον το δάνεισμα πρόκειται να αποδοθεί σε πράγματα του ίδιου γένους από οικονομικής άποψης και συνεπώς η αληθής παροχή του συνίσταται στην κατά τη διάρκεια του δανείου παραχώρηση της χρήσης του δανειζόμενου κεφαλαίου** (βλ. Ι. Ρόκας, σε ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, Εισαγ. παρατηρήσεις στα άρθρα 806-809, αριθ. 12, Β. Βαθρακοκόλη, «Ερμηνεία Νομολογία Αστικού Κώδικα» τόμος Γ', ημίτομος Γ', έκδ. 2006, άρθρο 806

αριθ. 19 και υποσημ. 23, σ. 353) και είδος δανείου αποτελεί και το τοκοχρεωλυτικό δάνειο, στο οποίο η απόδοση συμφωνείται να γίνει σε τοκοχρεωλυτικές δόσεις, δηλαδή σε δόσεις που να περιέχουν τμήμα του κεφαλαίου (βλ. βλ. Β. Βαθρακοκόλη, ό.π. άρθρο 806 αριθ. 30 β', σ. 359, Ι. Ρόκας, σε ΑΚ Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό άρθρο 806, αριθ. 13). Τούτο δεν προσκρούει στην απαγορευτική διάταξη του άρθρου 692 § 4 ΚΠολΔ, όπως αβασίμως διατείνεται η καθ' ης, διότι η λήψη του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου δεν οδηγεί στην ολοκληρωτική ικανοποίηση της προαναφερόμενης εκ του ουσιαστικού δικαίου ασφαλιστέας και προσωρινώς ρυθμιστέας αξίωσης, καθόσον τούτη έχει ως αντικείμενο παροχή διαρκή και όχι εφάπαξ εκπληρωτέα, αλλά απλώς διατηρεί προσωρινά σε λειτουργία τη διαρκή σύμβαση και συνεπώς δεν εγείρεται ζήτημα εξασφάλισης ή διατήρησης του ασφαλιστέου δικαιώματος, αλλά προσωρινής διατήρησης των συνθηκών εκείνων που υπήρχαν στη διαμορφωμένη κατά τον χρόνο που επιχειρήθηκε η μεταβολή ή άλλη αλλοίωση της εριζόμενης έννομης σχέσης και την αποτροπή δημιουργίας ανεπανόρθωτης βλάβης καθ' όλο το χρονικό διάστημα, εωσότου κριθεί οριστικά το ασφαλιστέο δικαίωμα.

Δηλαδή λόγω της διάρκειας (εδώ: της περιοδικότητας) των παροχών της υποχρέωσης του οφειλέτη, η προαναφερόμενη εκ του ουσιαστικού δικαίου ασφαλιστέα και προσωρινώς ρυθμιστέα αξίωση έχει τόση διάρκεια, όση και η έννομη σχέση, από την οποία απορρέει. Έτσι, η λήψη του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου δεν δημιουργεί αμετάκλητες ή δυσχερώς αναστρέψιμες καταστάσεις, που ματαιώνουν τον πρακτικό σκοπό της κύριας δίκης. Πρέπει επομένως, η ένδικη αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από ... πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: ... Σύμφωνα με τους Ειδικούς Όρους των δύο ως άνω συμβάσεων, η εξόφληση των δύο ως άνω τοκοχρεωλυτικών δανείων συμφωνήθηκε (άρθρο 14) να γίνει κατά το σύστημα της σύνθετης χρεολυσίας (προοδευτικού χρεολυσίου ή Γαλλικό), εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ετών, με την πληρωμή από την πρώτη των αιτούντων-οφειλέτιδα στην καθ' ης δανείστρια ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, εκατόν ογδόντα [180] συνεχών μηνιαίων τοκοχρεωλυτικών δόσεων, οι οποίες θα υπολογίζονται σε ελβετικά φράγκα με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο και θα εξοφλούνται με χρέωση του συνδεδεμένου με το δάνειο λογαριασμού καταθέσεων της πρώτης των αιτούντων-οφειλέτιδας κατά το ισότιμο ποσό σε ευρώ, το οποίο προκύπτει από τη μετατροπή του ποσού της δόσης από ελβετικά φράγκα σε ευρώ με βάση την τιμή πώλησης από την καθ' ης τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία πληρωμής της δόσης. Ρητά δε στο ως άνω άρθρο 14 των δύο προαναφερόμενων συμβάσεων αναφέρεται ότι «Ο οφειλέτης και ο εγγυητής δηλώνουν ότι κατανοούν πλήρως και αναλαμβάνουν το συναλλαγματικό κίνδυνο που συνεπάγεται η λήψη δανείου σε συνάλλαγμα, ήτοι τυχόν αυξημένη επιβάρυνσή τους σε ευρώ για την αποπληρωμή του δανείου (δόσεις, έξοδα, ασφάλιστρα, κεφάλαιο) λόγω ενδεχόμενης δυσμενούς για αυτούς μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ελβετικού φράγκου σε σχέση με το ευρώ. Για το λόγο αυτό και για τον περιορισμό των επιπτώσεων από τυχόν σημαντικές μεταβολές της

συναλλαγματικής ισοτιμίας του ελβετικού φράγκου σε σχέση με το ευρώ, και μόνο για τα τέσσερα (4) πρώτα έτη αποπληρωμής του δανείου, ορίζεται ότι η τιμή πώλησης από την Τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία πληρωμής από τον οφειλέτη των οφειλόμενων τοκοχρεολυσίων δεν μπορεί να διακυμανθεί (μειωθεί ή αυξηθεί) πλέον των πέντε εκατοσטיαίων μονάδων (5%) επί της ισχύουσας τιμής αγοράς από την Τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία εκταμίευσης του δανείου. Σε περίπτωση τμηματικής εκταμίευσης, η παραπάνω τιμή αγοράς αναφέρεται στην ισχύουσα τιμή αγοράς από την Τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία της πρώτης εκταμίευσης. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 15 (Επιτόκιο δανείου) των Ειδικών Όρων των δύο ως άνω συμβάσεων, ρητά συμφωνήθηκε ότι το συμβατικό επιτόκιο των δύο ανωτέρω δανείων είναι κυμαινόμενο και συμφωνήθηκε και ορίστηκε από την κατάρτιση των ανωτέρω δανειακών συμβάσεων ότι θα ισούται με το επιτόκιο London Interbank Offered Rate (LIBOR) ελβετικού φράγκου διάρκειας ενός μηνός (επιτόκιο αναφοράς), στρογγυλοποιημένο στα τρία (3) δεκαδικά ψηφία, όπως αυτό καθορίζεται δύο εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία έναρξης της περιόδου εκτοκισμού εκάστης δόσης προσαυξημένο: Α) Για τα πρώτα 4 έτη αποπληρωμής των ανωτέρω δανείων, κατά περιθώριο 1,30%, σταθερό για την εν λόγω περίοδο, καθώς και τη νόμιμη, κατά περίπτωση, εισφορά του ν. 123/1975 -συμπεριλαμβανομένης προσαύξησης 0,20 εκατοσטיαίων μονάδων (0,20%) λόγω περιορισμού του συναλλαγματικού κινδύνου που αναλαμβάνει η οφειλέτιδα κατά την εν λόγω περίοδο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο και Β) Για την υπολειπόμενη διάρκεια μέχρι τη λήξη του συμβατικού χρόνου εξυπηρέτησης των ανωτέρω δανείων, κατά περιθώριο 1,10%, σταθερό έως την ολοσχερή εξόφλησής τους, καθώς και τη νόμιμη, κατά περίπτωση, εισφορά του ν. 128/1975. Με το άρθρο 7 (Τόκος υπερημερίας - Ανατοκισμός) των Γενικών Όρων των δύο [2] ως άνω δανειακών συμβάσεων, συμφωνήθηκε ρητά ότι σε περίπτωση καθυστέρησης εξόφλησης οποιασδήποτε οφειλής των εν λόγω δανείων ο οφειλέτης θα χρεώνεται αυτοδικαίως για τα καθυστερούμενα ποσά, από την ημέρα της καθυστέρησης και χωρίς όχληση, με τόκους υπερημερίας, οι οποίοι θα υπολογίζονται με επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο του δανείου προσαυξημένο, μέχρι το εκάστοτε επιτρεπόμενο ανώτατο όριο των εκατοσטיαίων μονάδων υπερημερίας. Το ανώτατο επιτρεπόμενο επιτόκιο υπερημερίας ορίστηκε κατά την ημέρα κατάρτισης των ανωτέρω δανειακών συμβάσεων, σύμφωνα με την ΠΔΤΕ 2393/96 κατά δυόμισι (2,5) εκατοστιάιες μονάδες ανώτερο του εκάστοτε εφαρμοζόμενου συμβατικού επιτοκίου. Επίσης συμφωνήθηκε ότι, από της ημέρας της υπερημερίας, χωρεί αυτοδικαίως και χωρίς όχληση ανατοκισμός, οι δε τόκοι που προκύπτουν προστίθενται στο ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο ανά εξάμηνο. Σε περίπτωση μη ολοσχερούς εξόφλησης δύο μηνιαίων δόσεων, η καθ' ης δανείστρια τραπεζική εταιρεία δικαιούται, επίσης, να καταγγείλει τις ως άνω δανειακές συμβάσεις και να καταστήσει απαιτητό και το μη ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο των ως άνω τοκοχρεωλυτικών δανείων και να το χρεώνει κι αυτό [κεφάλαιο] με τους παραπάνω τόκους υπερημερίας και ανατοκισμού και τέλος να επιδιώξει είτε την είσπραξη της καθυστερημένης ή των καθυστερουμένων τοκοχρεωλυτικών δόσεων μετά των τυχόν οφειλόμενων τόκων και εξόδων, είτε επί πλέον και την είσπραξη του υπολοίπου κεφαλαίου. Με το άρθρο 9 (Καθυστέρηση εξόφλησης οφειλών - Καταγγελία σύμβασης) ρητά συνομολογήθηκε μεταξύ των ως άνω συμβαλλομένων διαδίκων ότι, σε περίπτωση καθυστέρησης, εν όλω ή εν μέρει,

εξόφλησης οποιασδήποτε οφειλής από τα δάνεια αυτά ή παράβασης οποιουδήποτε όρου των ως άνω συμβάσεων, που συμφωνείται ρητά ότι είναι όλοι ουσιώδεις, η καθ' ης δανείστρια τραπεζική εταιρεία δικαιούται να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερούμενων ποσών και σε περίπτωση μη ολοσχερούς εξόφλησης δύο μηνιαίων δόσεων δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση και να καταστήσει το δάνειο ληξιπρόθεσμο και απαιτητό. Επίσης στην περίπτωση αυτή, ρητά συμφωνήθηκε ότι η καθ' ης δανείστρια τραπεζική εταιρεία δύναται να μετατρέψει το νόμισμα του δανείου σε ευρώ, με βάση την ισχύουσα τιμή αγοράς του ελβετικού νομίσματος (ελβετικό φράγκο CHF) κατά την ημέρα μετατροπής και στην περίπτωση αυτή, το κόστος για την μετατροπή του βάρους από ελβετικά φράγκα σε ευρώ, βαρύνει εξ ολοκλήρου την οφειλέτιδα. Προς εξασφάλιση των ανωτέρω δανείων οι αιτούντες ανέλαβαν την υποχρέωση (άρθρο 2.1 των ως άνω συμβάσεων) να παραχωρήσουν δικαίωμα εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, υπέρ της καθ' ης δανείστριας Τράπεζας, για το ποσό των 130.000 και 54.000 ελβετικών φράγκων [CHF] αντίστοιχα, επί του ακινήτου και δη ενός τμήματος της κάθετης ιδιοκτησίας μετά της εν αυτών διώροφης οικοδομής, εμβαδού 139,93 τ.μ., με υπόγειο επιφανείας 76 τ.μ., που βρίσκεται στη θέση «Προσφυγικός Συνοικισμός» στο Δ.Δ. Ρίου Πατρών Αχαΐας επί της οδού ..., ιδιοκτησίας της πρώτης των αιτούντων, προσημείωση, η οποία δυνάμει της υπ' αριθ. 4883/2007 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) ενεγράφη στις 23.8.2007 στα βιβλία υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου Πατρών, σε βάρος του ανωτέρω ακινήτου. Μετά την εγγραφή της ως άνω προσημείωσης και σύμφωνα με το συμβατικό όρο (άρθρο 4 των Γενικών Όρων των ανωτέρω δανειακών συμβάσεων), την 30.8.2007, πιστώθηκε στον συνδεδεμένο με τα δύο ως άνω τοκοχρεωλυτικά δάνεια υπ' αριθ. 881/7002343 τραπεζικό λογαριασμό καταθέσεων της πρώτης των αιτούντων-οφειλέτιδας [α] το ποσό των 60.661,21 ευρώ το οποίο προέκυψε από τη μετατροπή του ποσού του δανείου από ελβετικά φράγκα σε ευρώ με βάση την τιμή αγοράς από την καθ' ης Τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ως άνω ημερομηνία της εκταμίευσης (ήτοι 30.8.2007) και το οποίο [ποσό] αντιστοιχούσε σε όλο το ποσό των 100.000 ελβετικών φράγκων του 1ου δανείου και [β] το ποσό των 25.477,71 ευρώ το οποίο προέκυψε από τη μετατροπή του ποσού του δανείου από ελβετικά φράγκα σε ευρώ με βάση την τιμή αγοράς από την καθ' ης Τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ως άνω ημερομηνία της εκταμίευσης (ήτοι 30.8.2007) και το οποίο [ποσό] αντιστοιχούσε σε όλο το ποσό των 42.000 του 2ου δανείου. Την 30.8.2007 η συμβατική ισοτιμία που εφάρμοσε η καθ' ης και βάσει της οποίας μετέτρεψε το ποσό του δανείου από ελβετικά φράγκα σε ευρώ ήταν 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα. Από της εκταμίευσης των δανείων και εντεύθεν κατόπιν πάγιας εντολής της πρώτης αιτούσας προς την καθ' ης, η τελευ-ταία [καθ' ης] αναλάμβανε από τον άνω τραπεζικό λογαριασμό τις μηνιαίες δόσεις των δανείων, το ποσό των οποίων [δόσεων] ανερχόταν σε 400 έως 450 ευρώ για το 1° δάνειο και στο ποσό των 170 έως 190 ευρώ για το 2° δάνειο. Η επιλογή σύναψης των ως άνω τοκοχρεωλυτικών δανείων σε ελβετικό φράγκο, από τους αιτούντες εξηγείται από το ότι, από τη θεσμοθέτηση του ευρώ (τον Ιανουάριο 1999), η ισοτιμία μεταξύ ευρώ και ελβετικού φράγκου παρέμενε σχετικά σταθερή (διακύμανση της τάξης του 5,3%), ενώ, ταυτόχρονα, το διατραπεζικό επιτόκιο LIBOR CHF (επιτόκιο αναφοράς των αγγλικών τραπεζών για ελβετικά φράγκα), κυμαινόταν διαχρονικά σε χαμηλότερα επίπεδα, από το αντίστοιχο επιτόκιο EURIBOR

(διατραπεζικό επιτόκιο που προσφέρεται για τις καταθέσεις μίας τράπεζας σε άλλη, σε ευρώ), με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα επιτοκιακό όφελος για τους δανειολήπτες, που δανείζονταν με επιτόκιο LIBOR CHF. Οι ανωτέρω λόγοι έδιναν συγκριτικό πλεονέκτημα, για το συγκεκριμένο προϊόν, σε σχέση με ένα δάνειο σε ευρώ, τονίζονταν δε το πλεονέκτημα αυτό, στις σχετικές διαφημιστικές καμπάνιες των τραπεζών - και έτσι προωθούνταν, απ' αυτές, μαζικά κατά τον τότε χρόνο, τα δάνεια σε ελβετικά φράγκα. Συγκεκριμένα, τονίζονταν τόσο η σταθερότητα της διακύμανσης της συναλλαγματικής ισοτιμίας ευρώ -ελβετικού φράγκου, όσο και το πλεονέκτημα της επιτοκιακής διαφοράς EURIBOR και LIBOR CHF, που είχε ως αποτέλεσμα χαμηλότερους τόκους και συνακόλουθα μικρότερη μηνιαία επιβάρυνση, για τον δανειολήπτη ελβετικού φράγκου, έναντι του δανειολήπτη σε ευρώ, ενώ τονιζόταν επίσης και η προσδοκία ότι η χαμηλή διακύμανση της ισοτιμίας ευρώ - ελβετικού φράγκου θα συνεχιζόταν και στο μέλλον, το δε επιτοκιακό όφελος θα κάλυπτε, σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε ζημία, από πιθανή ανατίμηση του ελβετικού φράγκου. Περαιτέρω πιθανολογείται ότι από τις αρχές του έτους 2008 και εντεύθεν, η ισοτιμία των δύο νομισμάτων κατέγραψε μεγάλη μείωση σε βάρος του ευρώ, ο δε δείκτης της διακύμανσης, η οποία είχε παραμείνει περίπου σταθερή, για τα προηγούμενα δεκαπέντε (15) έτη, τριπλασιάστηκε. Μάλιστα, το έτος 2011, η Κεντρική Τράπεζα της Ελβετίας, έθεσε κατώτερο όριο στην ισοτιμία των δύο νομισμάτων, αυτό του 1,20 (δηλαδή 1 ευρώ = 1,20 ελβετικό φράγκο), το οποίο, όμως, απελευθέρωσε, με νεώτερη απόφαση της, τον Ιανουάριο 2015. Έτσι με βάση τα ανωτέρω, πιθανολογείται στην επίδικη περίπτωση, ότι η ισοτιμία EURO/CHF, με βάση την τιμή πώλησης του ελβετικού φράγκου, κατά την εκταμίευση του δανείου (30-8-2007), ήταν 1,6484 (δηλαδή 1 ευρώ ισούτο με 1,6484 ελβετικά φράγκα), μετά την ραγδαία ανατίμηση του ελβετικού φράγκου (15-1-2015) ανήλθε σε 1,0280 (δηλ. 1 ευρώ ισούτο με 1,0280 ελβετικά φράγκα), με συνέπεια, η διαφορά αυτή (μεταξύ αρχικής και επιγενόμενης ισοτιμίας), να επιβαρύνει (αυξάνει), τη μηνιαία δόση που καταβάλλουν οι δανειολήπτες σε ευρώ, καθώς και το οφειλόμενο ποσό σε ευρώ, για την αποπληρωμή του δανείου. Ειδικότερα πιθανολογείται ότι η συμβατική ισοτιμία που εφαρμόζε η καθ' ης τραπεζική εταιρεία για τις ανάγκες υπολογισμού των δόσεων των δύο τοκοχρεωλυτικών δανείων ήταν για τη δόση του Δεκεμβρίου 2014, που ήταν καταβλητέα στις 31-12-2014: 1 ευρώ προς 1,1799 ελβετικά φράγκα (καθώς για δόση του 1ου δανείου και του 2ου δανείου ποσού 620,10 και 260,44 ελβετικών φράγκων αντίστοιχα η πρώτη των αιτούντων κατέβαλε 525,53 και 220,72 ευρώ αντίστοιχα), ενώ για την δόση του Ιανουαρίου 2015, που ήταν καταβλητέα στις 31.1.2015: 1 ευρώ προς 1,0186 ελβετικά φράγκα (καθώς για δόση του 1ου δανείου και του 2ου δανείου ποσού 535,33 και 260,44 ελβετικών φράγκων η πρώτη των αιτούντων κατέβαλε 525,51 και 255,66 ευρώ αντίστοιχα. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι οι αιτούντες άσκησαν κατά της καθ' ης τραπεζικής εταιρείας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πατρών την από 9.6.2015 (αριθ. εκθ. καταθ. 3203/4.11.2015) αγωγή τους, η συζήτηση της οποίας έχει προσδιοριστεί για τη δικάσιμο της 5.4.2016, με την οποία [αγωγή] ζητούν να αναγνωριστεί ότι: (α) ότι οι ειδικότερα αναφερόμενοι όροι των ενδίκων συμβάσεων είναι αόριστοι και ασαφείς και επομένως καταχρηστικοί και άκυροι και (β) ότι υποχρεούνται από της εκταμίευσης του κεφαλαίου των ενδίκων δανείων στις 30.8.2007 και εντεύθεν, όπως καταβάλουν στην εναγόμενη [και ήδη καθ' ης] τις μηνιαίες συμβατικές δόσεις των ενδίκων δανείων, σε ευρώ, με τη συναλλαγματική ισοτιμία

ευρώ/ελβετικού φράγκου, όπως αυτή καθορίσθηκε κατά την εκταμίευση στις 30.8.2007 των ποσών των δανείων, που είναι 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα.

Επικουρικώς: (α) να αναγνωριστεί κατ' άρθρο 371 ΑΚ, ότι η ανωτέρω παροχή με τον τρόπο που προσδιορίζεται στους ίδιους ως άνω συμβατικούς όρους δεν έχει γίνει κατά δίκαιη κρίση και (β) να προσδιοριστεί από το Δικαστήριο η παροχή αυτή αναγνωρίζοντας, ότι υποχρεούνται από της εκταμίευσης του κεφαλαίου των ενδίκων δανείων στις 30.8.2007 και εντεύθεν, όπως καταβάλλουν στην εναγόμενη [και ήδη καθ' ης] τις μηνιαίες συμβατικές δόσεις των ενδίκων δανείων, σε ευρώ, με την συναλλαγματική ισοτιμία ευρώ/ελβετικού φράγκου, όπως αυτή καθορίσθηκε κατά την εκταμίευση στις 30.8.2007 των ποσών των δανείων, που είναι 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα. Επικουρικώς να αναπροσαρμοστεί κατ' άρθρο 388 ΑΚ η παροχή από τις ένδικες συμβάσεις και να οριστεί ότι οφείλουν από την επίδοση της παρούσας αγωγής και εντεύθεν να καταβάλλουν τις μηνιαίες δόσεις των ενδίκων δανείων σε ευρώ μετά από μετατροπή των ελβετικών φράγκων κάθε δόσης σε ευρώ με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα άλλως επικουρικώς με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1, 1799 ελβετικά φράγκα. Επικουρικώς: (α) να αναγνωριστεί ότι είναι αντίθετη στο άρθρο 281 ΑΚ και το άρθρο 288 ΑΚ η άσκηση εκ μέρους της εναγόμενης [και ήδη καθ' ης] των συμβατικών δικαιωμάτων της εκ των άρθρων 9 και 14 των ενδίκων συμβάσεων (β) να οριστεί από το Δικαστήριο ότι οφείλουν από την επίδοση της ως άνω αγωγής και εντεύθεν να καταβάλλουν τις μηνιαίες δόσεις των ενδίκων δανείων σε ευρώ μετά από μετατροπή των ελβετικών φράγκων κάθε δόσης σε ευρώ με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,6484 ελβετικά φράγκα άλλως επικουρικώς με ισοτιμία 1 ευρώ προς 1,1799 ελβετικά φράγκα. Ανεξαρτήτως δε από την ευδοκίμηση της ως άνω αγωγής τους, αφού στην προκείμενη περίπτωση δεν πρόκειται για Γενικούς Όρους Συναλλαγών [ΓΟΣ] αλλά Ειδικούς Όρους στους οποίους απέβλεψαν ειδικά οι αιτούντες προκειμένου να επιτύχουν τη μείωση της δόσης του στεγαστικού τους δανείου, ενώ κατά ρητή δήλωσή τους στις ανωτέρω συμβάσεις οι αιτούντες δήλωσαν ότι κατανοούν πλήρως και αναλαμβάνουν το συναλλαγματικό κίνδυνο που συνεπάγεται η λήψη δανείου σε συνάλλαγμα, ήτοι τυχόν αυξημένη επιβάρυνσή τους σε ευρώ για την αποπληρωμή του δανείου (δόσεις, έξοδα, ασφάλιστρα, κεφάλαιο) λόγω ενδεχόμενης δυσμενούς για αυτούς μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ελβετικού φράγκου σε σχέση με το ευρώ (βλ. άρθρο 14° των ως άνω συμβάσεων), για τον περιορισμό των επιπτώσεων από τυχόν σημαντικές μεταβολές της συναλλαγματικής ισοτιμίας του ελβετικού φράγκου σε σχέση με το ευρώ και μόνο για τα τέσσερα (4) πρώτα έτη αποπληρωμής του δανείου, ορίστηκε ότι η τιμή πώλησης από την τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία πληρωμής από τον οφειλέτη των οφειλόμενων τοκοχρεωλυσίων δεν μπορεί να διακυμανθεί (αυξηθεί ή μειωθεί) πλέον των πέντε εκατοστιαίων μονάδων (5%) επί της ισχύουσας τιμής αγοράς από την τράπεζα του ελβετικού φράγκου κατά την ημερομηνία εκταμίευσης του δανείου, στην προκείμενη περίπτωση δεν πιθανολογήθηκε η επικαλούμενη από τους αιτούντες επείγουσα περίπτωση για τη λήψη των αιτούμενων ασφαλιστικών μέτρων, δεδομένου ότι οι αιτούντες μπορούσαν ήδη από το έτος 2010 –όταν το ελβετικό φράγκο είχε ήδη ανατιμηθεί σημαντικά σε σχέση με το ευρώ, κατά τα ανωτέρω– να προβούν στη μετατροπή των δανείων από ελβετικό φράγκο σε ευρώ προκειμένου να μην έχουν συναλλαγματικό κίνδυνο, αλλά εκείνοι δεν το επέλεξαν. Αντ' αυτού, γνωρίζοντας εγκαίρως επακριβώς το ποσό κάθε

μηνιαίας δόσης, συνέχισαν να καταβάλουν αυτές κανονικά, τα δε επίδικα δάνεια είναι ενήμερα πλην των τελευταίων δύο δόσεων, πλην όμως, η επικαλούμενη από αυτούς αδυναμία καταβολής των δόσεων, συναρτώμενη με μείωση εισοδημάτων τους, δεν πιθανολογείται βάσιμη, σε κάθε δε περίπτωση βρίσκεται εκτός της σφαίρας ευθύνης της καθ' ης, η οποία δεν έχει προβεί σε δικαστικές ενέργειες σε βάρος των αιτούντων, τα δε δάνεια είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένα. Επομένως, με βάση όλα τα ανωτέρω η υπό κρίση αίτηση πρέπει σε κάθε περίπτωση να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη ως προς το κύριο αίτημά της, παρέλκοντας της έρευνας του παρεπομένου αιτήματος περί απειλής ποινών έμμεσης εκτέλεσης. Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων θα συμψηφιστούν στο σύνολο τους διότι η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής [άρθ. 179 ΚΠολΔ].